

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6977/2544

นางยุพิน เจริญเฟื่องฟูโจทก์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 119, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 5, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 18, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 19, พ.ร.บ.แรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. 2518 มาตรา 24

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 กำหนดให้บริษัทสุรามหาราชบุรี จำกัด (มหาชน) จำเลยที่ 3 จ่ายเงินชดเชยและเงินบำเหน็จตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งให้แก่พนักงาน และจำเลยที่ 3 จ่ายเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีตามคำสั่งดังกล่าวให้โจทก์รับไปแล้ว โจทก์ก็ยอมรับว่าเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีที่ได้รับเป็นเงินบำเหน็จตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ 124/2501 เงินบำเหน็จตัดตอนรายปีที่จำเลยที่ 3 จ่ายให้โจทก์จึงเป็นการจ่ายและรับตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม หากโจทก์รับโดยอาศัยสิทธิตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไม่ เพราะบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างดังกล่าว กำหนดเพียงวิธีการจ่ายเงินบำเหน็จที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามคำสั่งกระทรวง อุตสาหกรรมที่ 124/2501 ว่าให้จ่ายตัดตอนเป็นรายปีได้เท่านั้น ตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างที่จำเลยที่ 3 ตกลงให้ผลประโยชน์อื่น ๆ ที่บริษัทสุรามหาคุณ จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงกับสหภาพแรงงานเป็นทางการและเคยถือปฏิบัติมาก่อนแก่พนักงาน และศาลฎีกามีคำพิพากษาให้บริษัทสุรามหาคุณ จำกัด จ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้าง โดยวินิจฉัยว่าค่าครองชีพเป็นค่าจ้างเมื่อนำไปรวมกับค่าจ้างเป็นการให้ประโยชน์แก่ลูกจ้างดีขึ้น จึงต้องนำไปรวมกับค่าจ้างเพื่อคิดค่าชดเชย และค่าชดเชยดังกล่าวที่ได้รับก็เป็นค่าชดเชยตามจำนวนที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย แต่กรณีที่โจทก์ฟ้องเป็นคดีนี้ ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้รับค่าครองชีพอันถือว่าเป็นผลประโยชน์ที่เคยได้รับหรือไม่ จึงถือไม่ได้ว่ามีผลประโยชน์ดังกล่าวที่โจทก์จะพึงได้รับ ส่วนค่าชดเชยซึ่งเป็นผลประโยชน์อีกประการหนึ่งที่โจทก์จะพึงได้รับและจำเลยที่ 3 มีหน้าที่ต้องจ่ายก็มีเฉพาะค่าชดเชยที่โจทก์มีสิทธิได้รับตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 และตามกฎหมายเช่นเดียวกัน เมื่อจำเลยที่ 3 ได้จ่ายเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 และข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างให้โจทก์ทั้งห้ารับไปแล้ว และคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม กำหนดว่าในกรณีที่พนักงานประจำมีสิทธิได้รับทั้งเงินค่าชดเชยตามกฎหมายว่าด้วย แรงงาน และเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้ ถ้าเงินบำเหน็จมากกว่าเงินชดเชย ให้ตัดเงินบำเหน็จออกเท่ากับจำนวนเงิน ชดเชย แต่ถ้าเงินบำเหน็จน้อยกว่าเงินชดเชยก็ให้ได้รับแต่เงินชดเชยอย่างเดียว ซึ่งแสดงว่าประสงค์ให้จำเลยที่ 3 จ่ายเงิน ชดเชยหรือค่าชดเชยให้โจทก์ครบถ้วนตามกฎหมายแรงงาน คือ พ.ร.บ. คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 อันเป็นกฎหมายแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเลิกจ้าง และถ้าโจทก์มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จด้วย และเงินบำเหน็จมากกว่าค่าชดเชยก็ถือว่าได้จ่ายค่าชดเชยครบถ้วนตามกฎหมายรวมไปกับเงินบำเหน็จแล้ว จำเลยที่ 3 จ่ายเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีให้โจทก์รับไปแล้ว และเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีดังกล่าวมีจำนวนสูงกว่าค่าชดเชยที่โจทก์มีสิทธิได้รับ ถือว่าจำเลยที่ 3 จ่ายค่าชดเชยรวมไปกับเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีให้โจทก์ครบถ้วนแล้ว โจทก์จึงไม่มีสิทธิได้ค่าชดเชยอีก

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งห้าฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จำเลยที่ 1 ที่สั่งว่า โจทก์ทั้งห้าไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากจำเลยที่ 3 และให้จำเลยที่ 3 จ่ายค่าชดเชยให้แก่โจทก์ทั้งห้า จำเลยทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งห้าอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาพิจารณาแล้ว ที่โจทก์ทั้งห้าอุทธรณ์ว่า โจทก์ทั้งห้าไม่ใช่ลูกจ้างจำเลยที่ 3 ประเภทที่รับโอนมาจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม จึงนำคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 มาใช้บังคับแก่โจทก์ทั้งห้าไม่ได้และโจทก์ทั้งห้าไม่ได้รับเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีตามคำสั่งดังกล่าว แต่รับตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง พ.ศ. 2524 เงินบำเหน็จตัดตอนรายปีจึงไม่ใช่ค่าชดเชยตามกฎหมายนั้น เห็นว่า โจทก์ทั้งห้ายอมรับว่า มีการนำคำสั่งและระเบียบดังที่ระบุไว้ในข้อ 54 ของสัญญาเช่าโรงงานสุราบางยี่ขัน ฉบับ พ.ศ. 2523 ถึง 2537 ระหว่างกรมโรงงานอุตสาหกรรมกับบริษัทสุรามหาชน จำกัด มาใช้บังคับแก่โจทก์ทั้งห้าด้วย และคำสั่งที่ระบุไว้ในข้อ 54 (1) คือ คำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 ลงวันที่ 22 กันยายน 2501 จึงต้องนำคำสั่งดังกล่าวมาใช้บังคับแก่โจทก์ทั้งห้า ซึ่งตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ 124/2501 ข้อ 23 และข้อ 28 กำหนดให้จำเลยที่ 3 จ่ายเงินชดเชยและเงินบำเหน็จตามที่กำหนดไว้ในคำสั่งให้แก่พนักงาน และจำเลยที่ 3 จ่ายเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าวให้โจทก์ทั้งห้ารับไปแล้วตามที่ระบุไว้ในข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม 2524 ข้อ 3 (3.1) ทั้งโจทก์ทั้งห้าก็ยอมรับตามที่ระบุไว้ในบันทึกข้อตกลงการรับเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีของโจทก์แต่ละคนว่า เงินบำเหน็จตัดตอนรายปีที่ได้รับเป็นเงินบำเหน็จตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ 124/2501 เงินบำเหน็จตัดตอนรายปีที่จำเลยที่ 3 จ่ายให้โจทก์ทั้งห้าจึงเป็นการจ่ายและรับตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าว หากโจทก์ทั้งห้ารับโดยอาศัยเฉพาะสิทธิตามบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างฉบับลงวันที่ 3 มีนาคม 2524 ดังโจทก์ทั้งห้าอ้างไม่ เพราะบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างดังกล่าวมิได้กำหนดถึงสิทธิการได้รับเงินบำเหน็จของโจทก์ทั้งห้า แต่กำหนดเพียงวิธีการจ่ายเงินบำเหน็จที่โจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ 124/2501 ว่าให้จ่ายตัดตอนเป็นรายปีได้เท่านั้น และที่โจทก์ทั้งห้าอุทธรณ์ว่า ตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ฉบับลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2523 จำเลยที่ 3 ตกลงให้ผลประโยชน์อื่น ๆ ที่บริษัทสุรามหาชน จำกัด ได้ทำบันทึกข้อตกลงกับสหภาพแรงงานเป็นการและเคยถือปฏิบัติมาก่อนพนักงาน และศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ 639 - 644/2524 ให้บริษัทสุรามหาชน จำกัด เงินชดเชยก็ให้ได้รับแต่ เงินชดเชยอย่างเดียว ซึ่งคำสั่งดังกล่าวแสดงว่าประสงค์ให้จำเลยที่ 3 จ่ายเงินชดเชยหรือค่าชดเชยให้โจทก์ทั้งห้าครบถ้วนตามกฎหมายแรงงาน คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 อันเป็นกฎหมายแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเลิกจ้าง และถ้าโจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จด้วย และเงินบำเหน็จมากกว่าค่าชดเชยก็ถือว่าจ่ายค่าชดเชยครบถ้วนตามกฎหมายรวมไปกับเงินบำเหน็จแล้ว จำเลยที่ 3 จ่ายเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีให้โจทก์ทั้งห้ารับไปแล้ว และเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีดังกล่าวมีจำนวนสูงกว่าค่าชดเชยที่โจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับ ถือว่าจำเลยที่ 3 จ่ายค่าชดเชยรวมไปกับเงินบำเหน็จตัดตอนรายปีให้โจทก์ทั้งห้าครบถ้วนแล้ว โจทก์ทั้งห้าจึงไม่มีสิทธิได้ค่าชดเชยอีก ที่ศาลแรงงานกลางพิพากษายกฟ้องโจทก์ทั้งห้าชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ทั้งห้าทุกข้อฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

มงคล คุปต์กาญจนากุล · สกนธ์ กฤติยาวงศ์ · พูนศักดิ์ จงกลนี้

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6977/2544>